

vilu zbrali v Narodni dvorani k shodu Kmetijske zveze. Govornik Krajne nam je v glavnih črtah podal program Kmetijske zveze, zlasti z gospodarske strani. Zopet so pokazali Makolčani, da so pravi učenci in gojenci rajnega v. g. župnika, ki jih je vzgajal za krščanska načela 37 let!

Sv. Ema pri Pristavi. Pri nas se je vršil shod Kmetijske zveze. Prostor pred cerkvijo je bil nabito poln dobrih mož in fantov, žen in deklet. Govoril je naš neumorno delavni in neustrašeni rojak dr. Anton Ogrizek iz Celja. Pojasnjeval je težavni položaj današnje draginje in kritičnih časov. Prišlo je pa tudi nekaj nepovabljenih samostojnih razgrajev in prepečev iz sosedne župe z nekaterimi zapeljanimi domačimi fanti. Oboroženi so bili s palicami in s kamenjem. Prišli so bili kakor kakšni konjski mešetarji. Pa naši reditelji so s pomočjo dobrih mož preprečili napad. Pri Sv. Emi se je pokazala olika poprej nemčurških in sedaj samostojnih jastrebov. Vrli Sentemčani ne dajte se zapeljati tem hujšakem, ki samo rovarijo in delajo nered v naši lastni jugoslovanski državi. Verjamite našim katoliško mislečim kmetiskim voditeljem. Ceravno prireajo samostojnezi svoje shode, pa vendar ljudstvo ne verjame njihovim farbartjam in zvijačnim nakanam. Saj se poznamo po barvi. Mi pa gremo pod zastavo Kmetijske zveze naprej, kot gospodarji na lastni zemlji v državi jugoslovanski.

Za Kmetijsko zvezo je poslal krajevni odbor v St. Jerneju pri Ločah 150 K.

Izjava. Spodaj podpisani preključimo svoje podpise za stranko „Samostojne“. Dotični agitator je podpisal od nas izsilil, ozir. nas sam podpisal. Bili smo o vsem tem napačno poučeni. Zatorej izjavljamo, da so podpisi neveljavni, ostanemo pa zvesti samo Slov. Kmetijski zvezi, katera bodi naš ponos celi župniji Sv. Petra nižje Maribora. — Jožef Strohmeier, viničar, Vodole; Karol Skof, viničar, Vodole; Alojz Purgaj, posestnik, Malečnik; Ivan Letnik, viničar, Vodole; Simon Derliš, viničar, Malečnik; Marija Pezdicek, posestnica, Malečnik; Janez Pezdicek; Franc Pezdicek; Andrej Pezdicek. Ivan Straus, Simon Kelbič, priče.

Navodila.

Zaupnikom in delegatom. Ki se udeležujejo zborovanja Jugoslovanske Kmetijske zveze in Vseslovenske ljudske stranke naznanjamo, da jim naj stroške za vožnjo v Ljubljano in nazaj pokrijejo po možnosti krajevne in okrajne organizacije naše stranke. Za tiste, ki se iz Stajerske, Prekmurja in iz Meziške doline udeležujejo shoda delegatov dne 6. aprila, je najbolj prikladen osebni vlak, ki vozi v torek jutraj ob 3. uri iz Maribora in ob 5. uri iz Celja. Onim pa, ki se udeležijo le glavne skupščine naše stranke v sredo dne 7. aprila, pa je najbolj prikladen vlak v torek popoldne ob pol 5. uri iz Maribora ali ob 6. uri iz Celja. Krajevne odbore opozarjamo, da je za vse določene zaupnike in delegate obvezno, da se udeležijo zborovanj v Ljubljani.

Ob velikonočnih praznikih, ko obiskujete svoje prijatelje in sorodnike, agitirajte za nove naročnike „Slov. Gospodarja“. Stojimo pred veljavnimi državnoborskiimi volitvami. Radi tega mora „Slov. Gospodar“ v vsako slovensko hišo. V veselih družbah pa se spominjajte volilnega sklada Kmetijske zveze!

Domača politika.

Zagrizen „Stajercijanec“ vođa — „Samostojne“. Iz Ptuj se nam poroča: V dobi, ko je še rajni urednik „Stajerca“ Linhart prirejal shode po ptujski okolici, je predsedoval vsem tem shodom nek Gustav Pen, posestnik brez posestva iz Jurovec. Mož je bil strasten nemškutar in zak let sovražnik Slovencev. Bil je povsod, kjer ga ni bilo treba in povsod je imel prvo besedo. Ta možakar se je pa sedaj prelevil v glavnega agenta in voditelja „Samostojne“ za Ptuj in okolico. Zopet nov dokaz, da so si Stajercijanci, liberalci, razni demokrati ter samostojnezi v bratskem objemu;

Glasilo samostojnih leta 1914. Samostojnezi so se že začetkom leta 1914 poskušali vgnezditi med naše kmetijsko ljudstvo. V učiteljski tiskarni so začeli izdajati „neodvisen gospodarsko politični tednik“ „Naš glas“. 19. decembra 1913 so imeli „Neodvisniki“ z dežele zaupno posvetovanje v Ljubljani. Sklenili so organizirati vse nasprotnike Slov. ljudske stranke v „neodvisno Kmetijsko stranko.“ — Stara reč: V Samostojno so se tudi že takrat družili vsi nasprotniki Ljudske stranke in Kmetijske zveze. Isto je sedaj. Vse eno jim je, ali so bili prej liberalci ali Stajercijanci, samo da so proti Kmetijski zvezi!

„Hier!“ V pondeljek, dne 29. marca se je v Smarju vršila uvodna obravnava proti onim samostojnim Habjanovim junakom, ki so dne 22. januarja napadli zborovalce in govornike na tečaju Kmetijske zveze v Smarju. Ta dan so bili zaslišani samo obtoženci in del prič. Obravnava se bo nadaljevala prihodnji mesec. Ko je sodnijski sluga pred obravnavo klical samostojne junake v razpravno dvorano, so se večinoma vsi odzvali s pristnim jugoslovanskim „Hier!“

Lažnjivemu dopisniku „Kmetijskega lista“ iz Smarja pri Jelšah, ki nima drugega posla, ko da o krogu postopa in laže, odgovorjamo na njegov se-

sramni napad na naše fante sledeče: Laž je, da bi bili fantje, ki so „Skrangali“ udje Kat. izobraževalnega društva v Smarju, pač pa jih je bila večina iz samostojne šole. Nedostojnosti, ki jih očitata našim fantom, so zagrešili torej vaši ljudje, ki vam bodo za ta napad v lastnem listu gotovo hvaležni. Da so denar obdržali zase in ga niso, kakor smo mi mislili, poslali ateku Mermolji in botru Drofeniku za „samostojno“ kljuse, izvemo šele iz vašega lista. Če bi tudi dopisnik za svoj trud rad kaj proč dobil, naj pa Sorševca Matijčka vpraša, pred kom je bežal kakor zajec, da je še gorjačo, svoj samostojni znak, pozabil proč vreči. Tam bo mogoče, dobil kakšen krajevar proč tudi on. Če bi pa tam ničesar ne dobil, naj se oglasi pri našem vrlem Turku iz Stranj, ki mu je tako v želodcu, mu dokaže, da se je on udeležil nočnega napada in ta mu je pripravljen za ta dokaz kupiti dolgo sivo stvar, ki bo samostojnemu pisarju par.

Laški okraj. Na shodu Samostojne v Laškem so nam obljubovali cele vagone kornice po prav nizki ceni, a ostalo je pri obljubah. Neki gospod ki je kazal veliko gorečnost za Samostojno, je sicer naročil kornice, katero je potem neki gospod trgovec prodal po 6 kron 70 vinarjev, medtem ko je naša zadruga prodajala svojim članom moko po 5 kron 20 vinarjev.

Socijalistično nasilje. Pred kratkim je socijalist že večkrat prigovarjal nekemu vozniku, naj pride k njihovi „verzamlung“. Ko mu voznik vsikdar odločno reče: Ne! — mu socijalist odgovori: „Boš moral! Drugače pa ne boš smel voziti!“ Ali smo tako daleč, da nam bodo ti rdeči nasilneži komandirali? Hlapci in pošli, ki vam socijalisti iztrgavajo težko prislužene krone, obrnite jim hrbet in pridružite se naši krščanski „Jugoslovanski strokovni zvezi“, ki vas hoče združiti na krščanski podlagi!

Tedenske novice.

Veselo Velikonoč želi uredništvo in upravnštvo „Slovenskega Gospodarja“ vsem naročnikom, dopisnikom in prijateljem lista. Sladko pisanko!

† Zlatomašnik Mihael Lendovšek. V pondeljek, dne 22. marca t. l., je za vedno zatisnil svoje trudne oči makolski župnik, zlatomašnik Mihael Lendovšek. V sredo, dne 24. marca, so ga nesli k pogrebu. Spremljalo ga je k zadnjemu počitku 19 duhovnikov in ogromna množica župljanov. Narodil se je leta 1844 v Rogateu. Bil je najprej kaplan v Konjicah, od 1872 do 1883 je bil na Ptuj, najprej kaplan in obenem veroučitelj na gimnaziji, potem vikar. L. 1883 je nastopil župnijo Makole, ki jo je s čudovito gorečnostjo vodil, dokler ga niso pred dobrim tednom skoro nesli iz cerkve v bolniško posteljo. Za župnijo Makole je rajni gospod storil silno veliko. Kot dušni pastir je širil in utrdil v svoji župniji zlasti rožnensko pobožnost in češčenje presv. Srca. Poleg gorečnosti za povzdigo verskega življenja se je trudil tudi za časn blagor in gospodarsko povzdigo svojih župljanov. Koj v začetku svojega župnikovanja v Makolah je l. 1884 ustanovil posojilnico, ki je ena prvih posojilnic sploh. Premnogo slovenskih kmetij, ne le doma, ampak tudi po sosednjih župnijah, je tako rešil iz nemčursko-liberalnih oduševskih rok, marsikateri kočar si je postavil svojo hišico s pomočjo Lendovškovih posojilnic. Tega mu ljudstvo ne sme nikoli pozabiti! Do zadnjega je vodil z mladeniško navdušenostjo posojilnico. L. 1900 je ustanovil kmetijsko zadrugo, ki je zlasti manjšim vinogradnikom že čestokrat pripomogla, da so lahko vnovčili svoj pridelek. Blagi pokojni gospod se je že dolgo časa pripravljal na smrt. Že pred skoro enim letom si je dal napraviti mrtvaško rakev, si odbral prostor na pokopališču, kjer hoče počivati. A delal je, delal dokler mu niso odrekale moči popolnoma. Iz cerkve je legel v bolniško posteljo. A še ko je že legel, je hotel napisati še cerkveno oznanilo. Poskusil je, mučil se tri ure, a ni slo več, roka je omahnila. Vzor delavnosti! Sadovi njegovega 37letnega delovanja se požnajo na makolski župniji, ki si jo je vzgojil v dobro, versko gorečo, pa tudi politično zavedno in odločno katoliško.

† Dr. Avguštin Stegenšek, profesor bogoslovja. Umril je dne 26. marca v Mariboru mož učenjak, mož neumornega dela, blagi duhovnik in mož trpljenja, č. g. dr. A. Stegenšek. S smrtjo rajnega gosp. doktorja je izgubila znanost in prav posebno še lav. škofija nedogledno veliko. Narodil se je rajni gospod dne 7. julija 1875 v Sv. Lenartu nad Laškim. Po izvršeno dovršeni srednji šoli se je vpisal v mariborsko bogoslovje, kjer je bil posvečen v mašnika 1898. Naslednjega leta je bil poslan za dušnega pomočnika v Selnico ob Dravi. Kaplanoval je tukaj le nekaj tednov, ker ga je poslalo škofijstvo v Rim, kjer je študiral krščansko umetnost. Vrnivši se iz Rima, je začel leta 1902 predavati na mariborskem bogoslovju cerkveno zgodovino, umetnost in zadnja leta tudi še cerkveno pravo. Njegova nadarjenost in delavnost ste občudovanja vredni. Izdal je znani zgodovinski knjigi „Dekanija Gornjegrajska“ in „Dekanija Konjska“. Dopisoval je vedno v razne znanstvene liste. Mudil se je tudi v sv. deželi leta 1913 več tednov. Zadnja leta se je veliko bavil z razlago sv. Pisma. Vsled izvanredne delavnosti in medvojne pomanjkanja si je mladi mož nakopal sušico, ki mu je tudi upihnila luč njegovega delavnega življenja še le komaj 45. l. svoje starosti. Rajni gospod je zadnje leto silno veliko trpel vsled bolezni. Dober teden pred smrtjo so mu odrezali nogo, a bilo je tudi to sredstvo prapoz-

no. Pogreb rajnega se je vršil v nedeljo, dne 28. marca, vodil ga je iz hiše žalosti v Alojzovo cerkev sam prevzvišeni knez in škof v spremstvu mariborske duhovščine in bogoslovcev. O rajnem g. doktorju se bodo pisale še cele knjige, saj tudi njegovo življenje, delo in trpljenje zasluži, da se ga ohrani javnosti in poznejšim rodovom. „Slov. Gospodar“ pa želi rajnemu gospodu večni mir in pokoj in vedno življenje brez trpljenja, katerega se je zavžil kot zemljan preobilo.

† Mihael Pribožič, posestnik na Raztez v rajhenburški župniji, dolgoletni in zvesti naročnik „Slovenskega Gospodarja“, pobožen in katoliški mož, skrben in ljubeznjiv oče svojih dobrih otrok, se je dne 12. marca t. l. po lahki in sladki smrti preselil v nebesa.

Mestno gledališče. Z ozirom na naš apel nam javljajo, da se bo vršila na drugi velikonočni praznik „Kristova drama“ ali Kristusovo trpljenje ob jako nizkih in sicer dijaških cenah. Najdražji sedež stane 5 K z vstopnino vred. Na ta način se je omogočilo našim revnim slojem na deželi, da si ogledajo Kristusovo življenje, ki ga vidijo v podobah, oživotvorjeno. Torej okoličani na velikonočni ponedeljek popoldne vsi v mariborsko mestno gledališče! Apelliramo tudi na č. g. župnike, da objavijo to v cerkvah in ljudstvo tozadevno podučijo.

Poziv. Dne 7. marca t. l. je požar upopalil v Predtrgu pri Radovljici osmero posestnikom hiše, gospodarska poslopja, hleve, skoro vse hišno in gospodarsko opremo, poljedelske stroje, skoro vso obleko, perilo in obuvalo, nekaj živine in prašičev. Škoda je okoli 750.000 K, zavarovalnina je le malenkostna. Vsled tega požara je prizadetih 9 rodbin z 51 rodbinskiimi člani. Vsi ti so v skrajni bedi, po svoji lastni moči si ne morejo pomagati, treba jim je pomoči od drugod. Da se jim olajša beda, razpisujem s tem nabiranje malih darov po vsej Sloveniji. Ti darovi se sprejemajo v Ljubljani, pri poverjenstvu za notranje zadeve (ravnateljstvo pomožnih uradov) in pri mestnem magistratu, drugod pri vseh okrajnih glavarstvih, pri mestnih magistratih v Celju, Mariboru, Ptuj in pri načelniku pomožnega odbora, županu Ivanu Volant v Predtrgu. Darovi se bodo razglasili v „Ur. Listu“ in odkazali svojemu namenu. — V Ljubljani, dne 25. marca 1920. — Deželna vlada za Slovenijo, poverjenstvo za notranje zadeve. Poverjenik za notranje zadeve. Remec s. r.

Vlomi in tatvine. V breziškem okraju, osobito v Sromljah, so tatvine in vlomi na dnevnem redu. Skoro ne mine teden, da bi se ne vlomilo v kako vinsko klet. Pred dobrim mesecem so neznani tatovi vlomili v viničarijo g. dr. Srebreta in odnesli, kar jim je ugajalo; pred 14 dnevi je neki tat pri belem dnevu vlomil v viničarijo celjskega veleposestnika Janiča (letos že drugič), toda viničar ga je zasačil ter mu tako posvetil s svincom, da so ga prenesli v breziško bolnišnico, kjer nepopoljšljivi tat dela načrte za bodoče ofenzive. Pred enim tednom so neznani tatovi vlomili v tukajšnjo trgovino g. Petana in odnesli blagu in živilih za 15.000 K. V Brezicah je sicer nekoliko orožnikov, pa jih tukaj skoro nikdar ne vidi-mo. Naj se vendar proglasi preki sod za vsakega tatu in roparja, ker ti tudi proglašajo preki sod za tiste, ki jih napadejo. Zob za zob!

Velik požar v Hajdini pri Ptuj. V. Skorbi pri Hajdini je izbruhnil velik požar, ki je upepelil 9 hišnih poslopj. Domači in ptujski ognjeogasci so preprečili, da ni zgorela cela vas. Požar so baje povzročili otroci.

Razne novice.

Državni dolgovi v Jugoslaviji. Belgrajska „Politika“ piše, da znašajo celokupni državni dolgovi Jugoslavije 43.405 milijonov kron. Ti dolgovi so pa večinoma kriti z vojnimi odškodninami, katere so od emente določene za Jugoslavijo.

Izgredi graških komunistov. V četrtek, dne 26. marca, je udrila več tisoč oseb broječa množica delavcev — bili so komunisti — v dvorec in v deželno dvorano, kjer so dejansko napadli več članov dež. vlade, razmetali vse akte in razbili mnogo šip. Vzrok izgre-dov je draginja in pomanjkanje živil ter dejstvo, da so socialdemokratski in komunistični voditelji izgubili vajeti in postajajo brez moči.

Avstrija zvišala cene za tobak. Avstrija zviša s 1. aprilom t. l. cene za vse vrste tobaka za 125%. V lanskem letu je trikrat zvišala cene za tobak.

Dunaj brez moke. Dunajski listi pišejo, da ima Dunaj moke še samo za dva dni in nobenega upanja, da bi mesto dobilo v bližnjih dneh kako večjo množino moke. Na Dunaju pride na vsako osebo na teden 20 dek konjskega mesa, govedina se pa dobi samo od ti-hotapcev in verižnikov in stane 1 kg od 120 do 140 K.

V Crnigori — samo štirje zdravniki! Po zadnjem splošnem ljudskem štetju šteje Crnagora 420.000 prebivalcev, toda ima zavsem komaj štiri zdravnike, torej za približno pol milijona ljudi sam — — štiri zdravnike!

Legar na Poljskem. Po vsej vzhodni Evropi in zlasti na Poljskem, hudo razsaja legar. Samo na Poljskem je zbolelo na legarju 250.000 oseb.

Angleščina — svetovni posredovalni jezik. Mladim znan v Stockholmu je vpisala vse evropske

in ameriška vsučilišča za imenje, kateri jezik bi bil najbolj primeren kot svetovni posredovalni jezik. Dosele je došlo 35 odgovorov; 28 vsučilišč se je izreklo, da bi bila angleščina kot najbolj primeren svetovni posredovalni jezik.

Globočine morja. Kakor imamo na kopnem gore in hribe najraznovrstnejše visočine, tako tudi svetovna morja niso povsod enako globoka. Največjo globočino v Sredozemskem morju najdemo južno od otoka Malta in sicer je tamkaj morje 4400 m globoko. V Atlantskem oceanu najdemo globočine do 6500 m. Dognani so, da je morje v bližini Filipinskih otokov celo 9788 m globoko. Najvišja gora na svetu je Gauri Shankar v Aziji, ki je 8840 m visok, globočina morja prekaša torej visočino najvišje gore na svetu za celih 900 metrov.

Amerika brez alkohola. Vlada Združenih držav Severne Amerike je prepovedala zavzivanje in izdelovanje sleherne alkoholne pijače. Vse ameriške pivovarne so ustavile obrat. Vinogradniki v Kaliforniji, ki so bili na glasu, da so pridelovali vina, bodo delali iz grozdja in sadja raznovrstne soke in brezalkoholne pijače. V nobeni ameriški gostilni ali kavarni ni dobiti niti kapljice alkohola. In pri nas? Čeprav so alkoholne pijače zelo drage, vendar opazujemo žalostno dejstvo, da se krme polnijo, cerkve pa praznijo!

Pravila za dopisnike.

1. a) Pošlji listu, vsako prijetno in neprijetno novico; b) Kar misliš listu sporočiti, stori hitro in odpošlji takoj, dokler je še novo; stvar kmalu zastari in potem ni več zanimiva.

2. Piši kratko, s tem prihraniš dragocen čas urednikom, stavcem in samemu sebi. Bodi ti vodilno geslo: Pazi, kaj se je zgodilo, kje in kako.

3. Piši razločno, posebno imena in številke!

4. Ne piši: To se je pripetilo „včeraj“ ali „danes“, ampak katerega dne in meseca!

5. Delaj kratke stavke!

6. Ne piši preveč skupaj, da urednik pomote lahko popravi!

7. Ne popravi nikdar kakšnega imena ali številke. Napačno besedo prečrtaj in napiši pravo besedo nad njo, za njo ali na robu!

8. Piši vedno samo na eni strani lista, nikdar ne na obeh! Če je poročilo pisano le na eni strani lista, potem si stavec list lahko razdele med seboj, če pa sta popisani obe strani, more ob istem času staviti spis le en stavec.

9. Kar si spišal, preberi še enkrat, predno odpošlješ, gotovo boš vselej še nekaj našel, kar je treba popraviti.

10. Pod vsako poročilo podpiši svoje ime ali z uredništvom dogovorjeno drugo ime ali znamenje. Bodi pri tem brez skrbi, ker uredništvo imen svojih sotrudnikov in dopisnikov ne izda pod nobenim pogojem.

11. Če sam hočeš, da nihče ne bo slutil o tem, kar si poročal, ne govori o tem, kar si pisal, ker drugače se lahko izdaš sam s kako besedo ali opombo.

12. Ne bodi hud, ako ti urednik kaj črta; vedi, da ve, zakaj je to storil. Ako kako stvar zavrže, bodi jezen in mu zaupaj, ker on najbolje pozna položaj in marsikaj zadošča, ako ne pride v list, za njegove informacije. Poročaj kljub temu dalje!

13. Piši s črnilom! S svinčnikom pisano bi morali tu še posebej prepisovati, predno pride k staven, zato pa nimamo časa. To je tudi vzrok, da marsikaterih dopisov ne moremo objaviti.

Gospodarstvo.

Vinski davek se letos ne bo pobiral.

Naša stranka je vodila odločen in vztrajen boj zoper vinski davek na Stajerskem. V njenem imenu je poslanec dr. Hohnjec vložil več interpelacij na finančnega ministra, v katerih je dokazal, da vinski davek na Stajerskem temelji na popolnoma nezakoniti podlagi in da je njegovo pobiranje nedopuščno, ter zahteval, naj se pobiranje tega davka opusti. Naš vztrajen napor, ki je vedno hodil po potih zakona ter ni nikdar prekorajčil dovoljenih mej, je dosegel zadovoljiv uspeh. Pretekli teden se je poslanec dr. Hohnjec zopet zglasil na finančnem ministrstvu v Beogradu, kjer je zagovarjal s tam navzočim finančnim delegatom iz Ljubljane dr. Savnikom. Ljubljanski finančni delegat je dr. Hohnjecu izjavil, da letos ne bo več pobiral vinskega davka na Stajerskem.

St. Janž na Drav. polju. Na praznik 25. t. m. se je vršilo pri nas gospodarsko zborovanje, ki je bilo jako dobro obiskano. Govoril je nadrevizor Vlad. Pušenjak, ki je razpravljal o gospodarskem položaju in o delovanju Kmetijske družbe in njenih podružnic. Ustanovila se je Kmetijska podružnica, ki bo delovala okrog 20 članov.

St. Lovrenc na Drav. polju. Dne 25. t. m. smo obhajali pri nas pravi gospodarski praznik. Vršil se je občni zbor posojilnice, Stokovne zadruge in Kmetijske podružnice. Iz poročil, katera so podali načelniki teh zadrug je razvidno, da so iste v letu 1919 jako dobro poslovale. Lepe nauke za delo naših zadrug v bodočnosti nam je podal pred. gospod župnik Sagaj. G. nadrevizor Vladimir Pušenjak pa je govoril o gospodarskem položaju ter o Kmetijskih nabavnih in prodajalnih zadrugah ter vabil navzoče, da pristopijo k zadrugi, katera se je ustanovila za cel okraj s sedežem v Ptuj.

Sv. Lenart v Slov. gor. Na belo nedeljo, dne 11. aprila 1926 bo pri Sv. Lenartu v Slov. gor. v dvorani gospe Arnuš-Korošec shod čebelarjev in podučen tečaj po rani maši. Predaval bode potovalni učitelj, gospod Ivan Jurančič. Oživila se bode podružnica čebelarskega društva za okraj Sv. Lenart. Vsi ljubitelji te tako važne in plodonosne panoge kmetijstva naj ne zamude prilike vdeležiti se tega podučnega tečaja.

Sv. Anton v Slov. gor. Naša Kmetijska podružnica je imela dne 25. marca občni zbor. Predsednik Rojs in tajnik Jurančič sta poročala o delovanju podružnice. Urednik Zebot je predaval o načrtu, kako bi se dala izrabiti električna sila iz Fale za kmetijstvo v Slov. gor. — Za delegata Kmetijske podružnice sta bila izvoljena gg. Jurančič in Rojs. Kmetje pristopajte pridno k svoji stanovski organizaciji.

Središče. Na izrednem občnem zboru kmetijske podružnice, ki se je vršil dne 25. sušca, je pri volitvi delegatov zmagała SKZ. Samostojno pobarvanje demokrati so dobili od štirih delegatov samo enega, pa še tega po naši milosti. G. načelniku se je sicer „gabilo“ tako milostno sprejeti mandat, ampak je le boljše nekaj, kakor nič. Seveda, ako bi obveljal predlog njegovega pristaša, potem se mu ne bi bilo gabilo! G. Klemenčič si pa naj zapomni, da naši delegati ne potrebujejo od samostojnih modrijanov in propadlih kandidatov nobenih navodil. Krščanska in ljudska misel v Središču lepo napreduje in zmaga!

Smarje pri Jelšah. Dne 25. marca je imela tukajšnja kmetijska podružnica občni zbor, na katerem se je volilo šest delegatov za glavni občni zbor v Ljubljani. Zmagala je z veliko večino lista SKZ. To pa zloglasnemu pretepaču in hotelirju Habjanu ni bilo po volji, ker njegova kompanija ni bila doma, da bi zopet vse razbila in vrgla naše pristaše ven. Odsla je v Pristavo na samostojen shod, večkrat se v pretepanju, General Habjan pa je ostal sam. Ko je spoznal, da s sedmimi svojimi ne doseže nič, je zahteval odločno, da se volitev prestavi na drug dan. Pa ni pomagalo nič. Samostojnih mesarjev se naši ljudje ne ustrašijo več. Habjanu in samostojnim kličemo: Vi se odlikujete v surovostih, palicah in nožih, mi pa v olikih, pameti in poštenju. Od vodstva kmetijske podružnice pa odločno zahtevamo, da nikdar več ne priredi kakega zborovanja ali predavanja v Habjanovih prostorih.

Shodi posavskih kmetov dne 25. sušca 1926 v Zakutu, Dobovi in Krški vasi, na katerih se je govorilo o ustanovitvi sladkorne tovarne v Posavju so se prav dobro obnesli. G. Fran Malasek, strokovni učitelj na Kmetijski šoli na Grmu, je prav poljudno popisoval, kako so bile tudi na Češkem klavne razmere, predno se je vpeljala sladkorna industrija in kako so si potem s sejanjem sladkorne pese pomagali češki kmetje in kako se je razširila vsled sladkorne industrije blagostanje po celi deželi. Pojasnjeval je podrobno vse koristi, katere ima kmet vsled sejanja sladkorne pese in iz sladkorne tovarne. Konečno je potušil kmete, kako je ravnati s sladkorno peso. Kmetje so bili g. predlagatelju zelo hvaležni za njegovo predavanje ter so sklenili ne-le, da bodo sami se poprijeli sejanja sladkorne pese, marveč tudi, da bodo svoje sosesde pridobili zato. Mnogi kmetovalci so naročili že letos seme sladkorne pese in si bodo mogli v jeseni napraviti za svoje domače potrebe nadomestek za sladkor — svoj domači sirup. Podučni in stvarni govor strokovnega učitelja g. Fran Malaseka priobčimo v kratkem ter na željo mnogih kmetov tudi recept, kako se dela iz sladkorne pese sirup.

Oddaja plemenskih bikov pingavske in simodalske pasme.

Na državne stroške se namerava nabaviti do 50 plemenskih bikov pingavske in simodalske pasme za tiste okraje, kjer se gojita te dve pasmi in kjer pomanjkuje dobrih plemenjakov. Nakupna cena poldrugo- do dveletnim bikom bo približno 5000 do 6000 K.

Oddajo bikov bo izvršila Slovenska kmetijska družba, ki jih bo prepustila živinorejcem, živinorejcem in bikorejskim zadrugam ter občinam po nižani ceni, in sicer s popustom ene tretjine nakupne vsote.

Živinorejci, zadruge in občine, ki si žele nabaviti take bike po nižani ceni, se pozivljajo naj takoj najkasneje pa

do 31. marca t. l.

vložijo prošnje, potrjene od tamošnje občine, da je za njih okoliš bik-plemenjak res potreben, pri Slovenski kmetijski družbi v Ljubljani, Turjanski trg, 2.

Istodavno morajo pri tej družbi vložiti tudi jamstvo, da bodo bike res prevzeli, znesek 1500 K.

Ko bike dosepejo v Ljubljano, se posili osebe pozovejo, da si vsak sam izbere za plemo žilega, ki se mu zdi primeren, podpiše „Zavezo pismo“, da bo bike držal za plemo najmanj dve leti in da bo vodil točno spuščajni zapisnik. Nato doplača ostali znesek dvotretjinske kupnine in prevzame osebo bika.

Slovenska kmetijska družba.

Za konjerejce. 1. Skočnina za vse državne žrebce je enostavno zvišana na 50 K, začnši z 26. marcem t. l. 2. Doklade za oskrbo državnih žrebcev se bodo za to leto znatno zvišale. 3. Kmetijski erar plača dve tretjini stroškov za zdravljenje obolelih državnih žrebcev, ki so v osebni oskrbi, eno tretjino pa oskrbnik. — Poveljstvo žrebčarne.

O prebavi in krmljenju prašičev.

Vsak živinorejec stremi za največjim dobičkom in ga poskuša doseči pri izreji živine na različne načine. On gleda v prvi vrsti, da si zbere primerno pasmo, skrbi za dobre hleve, svojo živino pravično oskrbuje ter dobro in kolikor mogoče poceni krmi. Pa-ka živinoreja bo gotovo prinašala nekaj dobička, posebno pa tedaj, ako se preudari živinoreja sestransko. Tako se lahko obvarujemo marsikatero škodo, ki je neizogibna, ako je premalo pazljivosti. Ravno isto je tudi pri prašičereji. Ne zadostuje le, ako smo zbrali dobro plemo, poskrbeli za dobre svinjake, s prašiči pa napačno ravnamo in jih poleg tega slabo krмимо, brez ozira, da premalo pazimo na pokvarjeno krmo. V praksi je opaziti, da se prašičem ne poklada zadosti krme. Morda radi tega, ker je mogoče primanjkuje; še večkrat pa je opaziti, da so prašiči le zato napačno krmljeni, ker si ne znamo razlagati potrebne množine krmil. Jasno je, da potrebuje mlad pujske v primeri s svojo težo dosti več krme, kakor odrasle prašič. Mladi pujske rabi redilne snovi za tvorbo mesa, kosti, tolske in gorkote. Odrasle prašiče ne raste več v isti meri kot mlad pujske, izvzemši tedaj, ko ga pitamo. Znano je tudi, da se pri pitanju starejših prašičev drugače sestavlja krma, kakor pri vzgoji pujskov, ki se bodo odbrali za pitanje. Navedeni razlogi nas silijo k premišljevanju o načinu prebave in o sestavi snovi, ki so potrebne za vzrejo prašičev.

Vsak, ki se hoče pečati s prašičerejo, mora vedeti, kako prebava prašič in najti snovi, ki so potrebne, da prašič hitro zraste, se odebeli in da vzreja in pitanje ne pride predrago. Ta nauk je gotovo potreben za onega, ki hoče s prašičerejo mnogo zaslužiti, ne da bi se trafil krmila vsled nezadostne prebave.

Če vprašam gospodinjo, zakaj poklada prašiču tako mokro krmo, dobim odgovor, da je ta način že od nekdaj v navadi, ne da bi sama kaj pomislila, je-li tudi pravilen. No in če hočeš morda razlagati, da bi se krma lahko bolje izrabila potem pri pokladanju, potem pa dobiš odgovor, da prašiči tako najraje jedo. Še manj uspeha pa je, ako priporočaš drug način pokladanja krme. Potrebno se mi torej zdi, prebavljanje prašičev nekoliko razjasniti z ozikom na željo, ki jo izražajo nekateri živinorejci.

Med pravilne organe prašiča štejemo zobe, katerih ima prašič 44. Torej najpopolnejše zobovje izmed vseh domačih živali. Zakaj pa jih ima prašič? Menda zato, da krmo z njimi drobi in napravi sprejemljivo za želodec. Prašiči pa se po večini krmijo tako, da krmo bolj posrebavajo, kakor pa, da bi jo pregrizevali, kar bi bilo mnogo bolje, vode pa menda ni treba pregrizovati, ker jo želodec itak lahko sprejme. Že ta pojav nas uči, da je način mokrega krmljenja zelo napačen z ozirom na dobro prebavljanje redilnih snovi v krmi. Jezik je istakotno prebavilni organ. Ta obrača krmo in jo spravlja pod zobe, da se lahko popolnoma zdrobi. Med pregrizovanjem torej jezik so- deluje in meša krmo s slino, ki se prideluje med pregrizovanjem. Bolj ko prašič pregrizuje krmo, več se prideluje slin, ki se meša med krmila, razstaplja škrob in ga spreminja v raztopljive vrste sladkorja. Prašič ima tri pare žlez, ki pridelujejo slino in te izpolnjuje svojo nalogo le tedaj dobro, če se jih dosti dražijo; to se zgodi med pregrizovanjem. Le slina ima raztopilno moč, ne voda, kakor se to razlaga napačno. Krompirjevega škroba ne topi voda med krmo pomešana, temveč slina, ki ima zato neke vrste ferment v sebi. Ne sme se pa ta pojav napačno razumeti, da bi morda kdo mislil, češ, prašič lahko živi brez vode. Prašič rabi dosti vode za prebavo, za tvorbo prebavnih sokov in končno tudi za pridelovanje slin. Seve mora ta voda napraviti že gotovo pot po živalskem telesu, potem je šele res koristna živalskemu telesu. Pa mislim, da je ta zadeva sedaj dosti jasna: Gre zato, da se prepreči napačno pripravljane krme s svojimi slabimi posledicami. Gotovo, da se starejši prašiči težje navadijo bolj trde krme, ker so že razvajeni.

Treba je torej že mlade pujske vzgajati v tem smislu. Bolj ko prašič krmo pregrizuje, bolj jo oslini in pripravi za sprejem v želodec, ki je enostaven in nerazdeljen kot želodec goveje živine. Oddelki želodca pri goveji živini služijo v prvi vrsti le prežveko- vanju. Prašič pa ne prežvekuje krme, zato se mu naj poklada na tak način, da jo napravi že v gobem kol- kje mogoče pripravljeno za prebavo v želodcu. To

se tudi zgodi pri pokladanju trde krme, katero prašič med svojim zobovjem lahko temeljito zmleje, ako ni prepovedano. Bolj trda, oziroma suha krma se mora tudi vsled tega mliniti, da lahko smukne po požirniku v želodec. Slina, pomešana med krmo, draži želodčno steno. Ta pridružuje razne prebavilne soku in kisline. Kisline in soki nadaljujejo započeto prebavo, da izvršijo svojo nalogo, jim pridejo na pomoč še razne bakterije. Prebava se po črevih nadaljuje. Skozi ozko črvo, ki vodi od želodca, se vije krmna zmes v tankih plasteh, ta vsebuje še dosti težko prebavnih redilnih snovi, ki so s pomočjo trebušnega soka, žolča in bakterij tudi še prebavijo. Žolč ima tudi nalogo, da nekoliko omili moč solne kisline, da ne more nadalje škodljivo vplivati po črevih. Neprebavljiva zmes se iztisči po širokih črevih.

Med prebavo raztopljen redilne snovi se po črevih posrkajo od sesalnih naprav in privedejo po določenih potih v krvni tok. Krvni tok vodi redilne snovi skozi pljuča, kjer se združijo s kisikom zraka. Zato morajo imeti prašiči sveži zrak. Sroce pritiska kri na vse dele živalskega telesa. Iz krvi se tvori meso, kosti, tošča, proizvaja se gorkota in moč. Nepopravne snovi krvi se po krvnem toku izločijo ali iztisčijo skozi kožo, največ pa jih preide po obistih v mehur.

Kratek opis prebavljanja nas uči, da moramo krmnjenje in načinu pripravljanja krme posvečati največjo pozornost. Ni vse eno, kako prašič krmo požre. Hitreje kot jo požira, manj se drobi in slini in vsled tega slabše prebavi. Ako je krma preveč razredčena z vodo, je hitro požiranje neizogibno in posledica tega je slabše prehrana. Tako se potratiti dosti redilnih snovi v krmi. Krma naj se prašičem poklada najprej v obliki žgancev, zatem se da prašiču piti dosti vode. Tako se bodo najboljše izrabile redilne snovi vseh krmil. Taka krvna zmes bi se dosegla, ako se kuhan krompir zmečka, pomeša z otrobi, plevami, močnimi krmili in dobro pomešano poklado v obliki žgancev. Žita je pokladati zdrobljena, ne preveč zmlata. Vsa krmila, izvzemši krompirja, se lahko pokladajo surova. Pri tem se prihrani mnogo dela, nakar se je tudi ozirati v današnjem času. Pred vsem pa bi priporočali, da se spuščajo prašič na pašo. Prašič je na pašo najbolj zdrav, akoravno vso krmo poje surovo, poleg tega požre tudi dosti škodljivcev, predvsem hroščev, ne da bi bilo opaziti zlih posledic. V mescu majniku so pač prašiči po sadnih vrtovih poberači hroščev. Gospodinj, svetujem Vam, poskusite! O tem prihodnjič kaj več!

Poljski delavci. V Prekmurju se nahaja par tisoč poljskih delavcev, ki so hodili pred vojno na delo po različnih krajih Madžarske. To so v venki večini dobri, pridni, trezni in zanesljivi delavci. Vsled sedanjih razmer so ti sedaj večinoma brez dela, ker jim je onemogočen prehod čez demarkacijsko črto. Stalno se obračajo za to na državno posredovalnico in prosijo zaposlenja čez poletje, ker jim sicer grozi največja beda. Ker pri nas čez poletje zelo primanjkuje poljskih delavcev, se pozivljajo vsi umetovaleci, ki želijo dobiti take delavce, da se takoj pisмено obrnejo na državno posredovalnico za delo v Ljubljani, ter naj javijo koliko delavcev in delavk potrebujejo in koliko mesecev bodo zaposleni. Pozivljajo se tudi vsa načelnikstva podružnic, kakor tudi županstva, da javno razglasijo to objavo.

Pluge in brane, kakor tudi druge poljedelske stroje dobavljajo točno tvrdka Brata Mahler i. drug, Dunaj VI, Dreihufeiseng. 9. Zastop: „Jadran“, trgovska prometna družba z o. z., Maribor, Gosposka ulica 44.

Jareninski Orel priredi na belo nedeljo, dne 11. t. m., ob treh popoldan, veseloligro „Čevljar“; po igri prosta zabava.

Dopisi.

Zerkovec. V nedeljo, dne 28. marca se je vršil pri nas shod Soc. dem. stranke. Ker se je shod vršil kar pred cerkvijo, v šoli je bil prepovedan, so se istega udeležili tudi pristaši Kmetke zveze. Zborovanje je otvoril Verlič iz Karčvine pri Mariboru, ki se je pečal že z vsemi rečmi, toda obnesla se mu nobena ni, nakar je dal besedo nekemu Slanovecu iz Ljubljane, ki je kar v začetku začel udrihati po klerikalcih in farjih. Da je naletel na hud odpor od naše strani je umevno. Ko ga nek gospod iz Zerkovec zavrne, da sociji nimajo sposobnosti, da bi kmete podučevali in jim zemljišča razdeljevali, je začel vpiti kakor kak pijanec v krmi, da so mu kar pene letele iz ust. Mi mu seveda nismo ostali dolžni odgovora, in nastalo je vpitje in prerekanje, da se sploh ni dalo več zborovati, nakar smo pristaši Kmetke zveze odšli, bila nas je večina, ali so ostali še nadalje zborovali in kaj so sklenili, mi še dozdej ni znano. Naj vam še opišem tukajšnje pristaše Soc. dem. stranke. Vodja je seveda učitelj Zemljic, ki je tudi sklicatelj shoda. Videlo nas je več mož, kako se je Zemljic malo pred koncem mase vračal iz gostilne Zupan s pet fanti. On je taisti, ki zastruplja našo mladino in jo hujska proti duhovnikom in kmetom. Hodi z njimi po

krmah, jim kupuje vino, da mu potem kličejo živje. To so namreč fantje pri D. M. v Brezju, naši fantje iz Zrkovec in Dolgoš ga itak ne trpijo. Drug hud agitator je nek Hergenav, kočar v Pobrežju in last Zemljicev. Tretji agitator je Stranio, majhen kočar v naši občini. Četrty sodrug je Pulko, stajajoč v naši obč. hiši. Seveda je tudi župan Al. Sel! stal zvesto ob strani svojega prvega svetovalca Zemljice.

Bohova pri Hočah. Dne 23. sušca je po kratki bolezni umrl tukajšnji kmet Simon Stupan v visoki starosti 75 let. Rajni je bil versko in narodno zaveden mož ter priden in skrben gospodar. V februarju je še zdrav in šil obhajal zlato poroko. Svetila mu večna luč!

Slov. Bistrica. Pri nas imamo srečo, da imamo človeka, ki si še vedno domišlja, Nemška Avstrija bo raztegnila svoja krila tudi čez Slov. Bistrico. V rokah imamo izjavo Jakoba Supanz, tajnika okrajne bolniške blagajne, ki se doslovno glasi: „Die Slovenen werden keine Rechte haben, weder gerichtliche, noch politische. Die Slovenen werden nicht dürfen auf der Strasse zusammenstehen, auch keine Versammlungen werden sie dürfen abhalten. Sie werden keine Schulen haben und überhaupt gar keine slovenischen Bildungsanstalten, auch das slovenische Pfaffenamt wird geknechtet oder reorganisiert. Es wird nur eine Verkehrssprache geben, die deutsche, wir brauchen das Windische nicht.“ Objavljamo le-te stavke brez komentarja. — V Slov. Bistrici se še nahaja tudi človek, ki je leta 1919 ob vpadu koroških Nemcev v Slovenjgradec si veselja mencial roke in izjavil v Gornji Bistrici: „Die Herrlichkeit der Slovenen wird bald aus.“ Priče v Slov. Bistrici na razpolago.

Ljutomer. V Cezanjecih je umrl 23. t. m. po daljši bolezni Toni Feuš, brat že pok. profesorja bogoslovja g. dr. F. Feuša. Rajni Toni je bil zelo priljubljen radi svoje gostoljubnosti in postrežljivosti. Občina je z njim zgubila zopet dobrega sovaščana — moža poštenjaka. Star je bil 77 let N. v m. p.!

Dobrna. Mermolja je bil tu. Prišel je svoje backe za Veliko noč „farbat.“ Nehote pa je moral opraviti — spoved. Kmetje smo ga tako spovedali, da morda še nikjer ni videl svoje samostojne duše v tako jasni luči. Ne ena beseda ni padla v njegov zagovor, niti od njegovih pristašev ne. Ves obupan se je udal in izustil zadnjo podlost, da se izrablja spovednica v agitacijo proti „Samostojni!“ Takoj nato je domačega g. kaplana pozival, da naj duhovniki stopijo v „Samostojno.“ To se pa zgoditi ne more, ker s tem postanejo „samostojnejši“ — „klerikalci“ in se nima stranka zoper nikogar vojskovati. Ali pa so nad vsemi drugimi sredstvi že obupali in bi radi cerkev zase, češ, da so jo tudi zidali. Mešetarji liberalne stranke in kapitalistov, pri nas ste vse zavozili. Vsaj nekaj kmetov morate imeti pri svojem odboru, ne pa prekupce, hotelirje, čevljarje itd. Kot je Drogenik zapisal v „Kmetijskem listu“ očitno neresnico o shodu 28. dec. 1919, tako je Mermolja v isti vrsti, da je prišel le za Veliko noč „farbat.“ — Tisti kmet, ki mu je najbolj bral kozje molitvice.

St. Ilj pri Velenju. Uljudnost, poslušljivost in prijaznost so lastnosti, ki jih ima vsak pošten slovenski človek, ne moremo pa reči, da bi imel poštni urad v Velenju ravno preveč teh lastnosti. Prišel je na pošto v Velenju invalid iz St. Ilja pri Velenju po svojo bomo invalidno odškodnino popoldan ob 3. uri. Poprosil je po slovenski navadi, naj se mu izplača invalidna svotica. Mogočno pa je nastopil g. poštar in rekel, da ne izplača. Invalid je razlagal, da to vendar ni nobena težava za g. poštarja, če mu izplača invalidno podporo, za njega pa težava, če mora drugi dan zopet čez eno uro daleč na pošto po te svoje revne krone in čez eno uro daleč zopet domov. Ta razlaga in to dokazovanje pa mogočnega g. poštarja v Velenju ni ganilo, tudi železna roka invalidova ne, odsvolil je ubogega invalida brez uljudnosti, odpustil ga brez postrežljivosti, obrnil mu hrbet brez prijaznosti. Invalid je zaklical: Gospoda in pa kmetje se niso nikdar gihali, pa se tudi ne bodol in zapustil je pošto. Klestil je čez eno uro hoda na svoj dom in drugi dan zopet zamudil pol dneva, da je enkrat prišel do svoje podpore. In vse to radi tega, ker poštni urad v Velenju uljudnosti, postrežljivosti ni ma preveč. O kako žalostna je usoda invalidova in kako prijetno je igrati mogočnega gospoda na pošti, kateri ne pozna ne mraza ne vročine in najbrž tudi ni poznal ne vojske ne stradanja, ne trpljenja, ne ran, ne bolečin, razven če jih ima na sreč.

Laški okraj. Tudi v našem okraju so se začele množiti tatvine. Dne 22. sušca so prijeli pri Sv. Miklavžu nad Laškim jednega tacega nepovabljenega gosta na neki zidnici, kjer je prejšnji večer vlomil in se pokrepčal z jabolčnikom. Ta nepovabljeni gost sicer ni Šmiklavčan, vendar pa je lani in letos močno vznemirjal prebivalce ne samo naše župnije ampak tudi sosednih. Dezertacije se je navadil že pod bivšo Avstrijo, ter tudi pozneje v Jugoslaviji ni več služil, ampak živel večinoma od tatinskega posla. Pred tedni je ušel iz kaznilnice ter začel vnovič

svoj rokovnjaški posel. Ob tej priliki opozarjamo vodstva kaznilnic in zaporov, naj vendar bolj pazijo na take ptiče. Obenem opozarjamo tudi slavno orožništvo, naj obrača malo več pozornosti na take elemente. Naše ljudstvo se začudeno vprašuje, kako je to mogoče, da se gospodje orožniki tako malo brigajo za take slučaje ko smo vendar bili vajeni, da so orožniki v bivši Avstriji za najmanjšega lovškega tatn cel alarm.

Sv. Lenart nad Laškim. Umrl je dne 28. t. m. Franc Ojsteršek, kmet v Tevčah — naš zvest pristaš. Rajni je bil vzoren gospodar, miroljuben sosed in nad vse goreč kristjan. O njegovi priljubljenosti je pričal njegov pogreb, katerega se je udeležila obilna množica ljudi. Rajnemu večni mir in pokoj, njegovim domačim da iskreno sožalje.

Sv. Lenart nad Laškim. Za napredek Sentlenarčanov vneti šentrupertski Spilane hoče v kratkem povabiti k nam velikega preroka samostojnežev Drogenika iz St. Jurja. Utrditi mora svoje ovčice, ker že nekaterim peša vera v Samostojno. Radovedni smo, katera hiša hoče biti počeščena z obiskom tega vsiljivega Drogenika in kateri Sentlenarčani se bodo tu spoznali kot njegovi zvesti učenci. O vsem tem vam bomo ob priliki poročali. Samo to bi tega velikega samostojneža opozorili, da naj ne pozabi svojim poslušalcem povedati, zakaj se tako hitro spreminja, ker je bil še pred kratkim hud stajerčijanec in liberalce; razjasni tudi naj, ali je res, da je med vojsko delal dobre dobičke pri prodajanju moke, sladkorja, usnja itd., ker naši kmetje vojnih dobičkarjev ne marajo. Tudi naj pove svojim poslušalcem, kako je doma vedno goreč prijatelj duhovnikov in pobožen kristjan. Če pa bi to pozabil povedati, potem pa ga naj na to opozorita naš Posodnjak in Semljak, ki se njegovega obiska posebno veselita. Torej na veselo svidenje v St. Lenartu, vi velik prerok samostojnežev!

Prireditve.

F. r. a. m. Na Jožefovo, dne 19. marca, smo ustanovili telovadni odsek Orel. Pristopilo je takoj že 24 mladeničev, kar je pač lep začetek. Fantje, le pogumno naprej, ne plašite se nikogar, strnimo se v nepremagljivo vrsto. Bog živi!

Sv. Andraž v Slov. gor. Tukajšnje izobraževalno društvo vprizori na velikonočni ponedeljek popoldne po večernicah v svojem društvenem domu tridejansko igro „Sinovo maščevanje“ s sodelovanjem cenjenega učiteljskega in dijaštva. Nastopijo tudi igralci od Sv. Antona z vprizoritvijo tridejanske šaloigre „Trije tički“ in antonjevski pevski zbor. Na veselo svidenje!

Mala Nedelja. Tukajšnji tamburaški in pevski zbor priredi na belo nedeljo, dne 11. aprila, ob 3. uri popoldne veselico v gostilni Senčar z zanimivimi tamburaškimi in pevskeimi točkami in dve burki „Kapetan in njegov sluga“ in „V ječi.“ V slučaju slabega vremena se veselica preloži na prihodnjo nedeljo.

Smartno pri Velenju. Na velikonočni ponedeljek, dne 4. aprila, priredi pevski zbor gledališko igro „Krivoprisežnik“ s petjem. K obilni udeležbi se uljudno vabi!

Občni zbor

Spodnještajerske ljudske posojilnice v Mariboru. r. z. z. n. z.

se vrši dne 19. aprila 1920 ob 10. uri predpoldne v uradnih prostorih, Stolna ulica šte. 6.

DNEVNI RED:

1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem obnem zboru.
2. Poročilo načelstva.
3. Poročilo nadzorstva.
4. Potrjenje računskega zaključka za leto 1919.
5. Volitev nadzorstva.
6. Volitev treh članov načelstva.
7. Razdelitev čistega dobička.
8. Slučajnosti.

V zmislu § 33 društvenih pravil se vrši v slučaju nesklepnosti eno uro pozneje, t. j. ob 11. uri istotam drugi občni zbor, ki sme sklepati ob vsakem številu navzočih.

Načelstvo.